Hist. Pols.

Myszkowski Józef Gonzaga
Kasztelan Sandomierski.

N. N. Kazanie pogrzebowe

Bochenski Ildefons.

Rok łaski z przydaniem heroicznych cnót y chrze-
ściańskiego życia — otrzymały.
Kraków 1751.

powinno być ark. 10.

ROK ŁASKI

Zá poprzedzeniem Heroicznych cnot y Chrześćiá ſkiego życia w Woiuiącym y Tryumfuiącym KOSCIELE,

Przez

JASNIE WIELMOZNEGO S. P. JMCI PAN

JOZEFA GONZAGĘ MARGRABI

NA MIROWIE

MYSZKOWSKIEGO.

KASZTELANA SANDOMIERSKIEGO Fundátorá Miłośćiwego Akádemii Pińczowſkiey y Kláſztoru Szánieckiego ná Puſzczy Wielebnych Oycow Kámedułow

OTRZYMANY.

Pod czas Solenney ápparencyi Funebralnego Aktu w Szán w Kośćiele WW. OO. Kámedułow z Ambony

OGŁOSZONY.

Przez X. ILDEFONSA Bocheńſkiego Prowincyi Máło-Polſkiey Re[illegible] *mátá* Rethorices *Lektora.*

ROKU KTOREGO

Legat Niebieſki pełność ogłośił Łáſki

1751. *Dniá* 24. *Májá.*

Zá rekwizycyą WW. OO. Kámedułow ná záwdźięczenie Fundátorſkie Domowi, y pozwoleniem Zwierzchnośći przydokończeniu Latá Miłośćiwego JUBILEUSZU S. do Druku

PODANY.

W Krákowie, w Drukárni Akádemickiey Kollegium Więkſzego.

Ná
Zkolligowane Przeświętnych
DOMOW KLEYNOTY.

en Rycerz Ottomáńskiey, precz ſtarł Lunie rogi,
Gdy Polſzcze dogrzewáłá, ták iák pioron ſrogi,

hoćby w kontr Polſzcze moc ſzła, Plutoná ſamego
ycerz mieczyſtym Krzyżem, odżegna ſię złego.

wagą Męſtwem Rycerz, ſwę Oyczyznę wſławi,
dy mu podwoynym Krzyżem ſam Bog błogosławi.

Smiem mowić wielorybá, tá *Wydra* piaſtuie
Ze Polskę iák Jonáſza, zdrowo konſerwuie.

Gdźież nieśieſz połow drogi, wſzczęśćiu wielorák
Lokowáć go náleży, w Niebá Zodyáki.

Z słodſzey nád Tokay wody, tę *Rybę* wyrwáłá,
Wydrá; ážeby Polská w ſzczęśćie opływáłá.

JASNIE OSWIECONEMU
XIĄŻĘCIV JMCI.
STANISŁAWOWI KOSTKA
Ná Klewánie, Korcu y Olexiencu
CZARTORYSKIEMU
ŁOWCZEMU KORONNEMU
RADOSZYCKIEMU &c: STAROSCIE,
Protektorowi y Dobrodźieiowi Nászemu Nayosobliwszemu.

GDyby mi Rok Łaski dobrey nieczynił otuchy, że Echo ná dźikiey wydáne Pustyni, głoszące Przeświętnego Domu MYSZKOWSKICH dźiełá, łaskáwe dla śiebie znaydźie receptaculum, nigdyby się o drukárską nieobiło práśę. JASNIE OSWIECONY MCi XIĄŻĘ Dobrodźieiu Nász Nayosobliwszy, lecz Annus placabilis indulgentiæ & remissionis niepłonną tuczy nadźieią, że lubo nikczemna ále z obligowána wdźięczność otrzymá admissę, dla tego obscurus tenebris z Jáśnie Oświeconego Imienia Twoiego nábieraiący splendoru, in Lucem publi-

publicam *to wydáiąc Kázánie, one przynaymniey z łáſkáwey ku nam Dobroczynnośći, do rąk przyimyi Páńſkich; Przyzwoićieyby było* ſterili quieſcere pennæ, *biorąc ná uwagę Godnośći Twoiey maximę, że Jey proporcyonalnych wyſokiemu Imieniowi applauzow, áni nayobßernieyße nie obeymą foliały, áni nayślicznieyße słowá, ogłośić niepotráfią, iáko hiſtoryczne zápiſało pioro.* Celſiſſimos Czartoryſciorum recenſere Aborigenes, ut ſupra pagellæ capacitatem & ſuprá numerum Oratorium eſt. *Przyzwoićieyby mowię było* digito comprimere labellum, *niżeli wtym ściſłą czynić luſtrácya, to Polſkiemu wyiáwiać Swiátu,* eo nec mens elevata ingenio, nec Polonus Orbis in pretio, nec Religio noſtra in obſequio, vix Cælum in præmio par vidit, invenit, cogitavit. *Cokolwiek álbowiem preeminencyi ſplendorow w Polſkim iáśnieie horyzonćie, czy w Biſkupich Kátedrach, czy w Krzesłach Senátorſkich, w Kánclerſkich Pieczęćiach, w Hetmáńſkich Bułáwách, Márßáłkowſkich Láſkach, y innych Inſygniach, to wßyſtko BOG dla Cnot, Májeſtat y Oyczyzna, dla záſlug Przeświętnemu dedykowáła Imieniowi. Jeżeli wſpomnię nietylko pochwały, ále podźiwienia godne* merita clara Domus, *te w ś. p. J. O.* XIĄZĘCIU JOZEFIE CZARTORYSKIM, *W. X. Lit: Chorążym* &c: *Oycu Twoim naygodnieyßym, iáśnieyßym nád ſłoneczne świećiły promieniem. Doyźrzał ich w Roku* 1751. *ieden z Przeświętney Akádemii*

demij Krákowſkiey, y te nád Słońce iáśnieyßą o nim wiekopomnym czáſom, y niewygáſłey pamięći zápiſał prawdę. Hunc Principem nulla unquam reticebit ætas, cujus pietas in Deum, in Templa. in Aras & Altaria munificentia, in pauperes, egenos, orphanos liberalitas, in redimendos à ferrea Barbarorum ſervitute Chriſtianos, ſanctiſſima prodigalitas, & erogatæ in cenſum, perennem audiuntur opes. Jáśnie ſię te Cnot wßyſtkich ozdoby wydawały w Tobie J. O. MCi XIĄZE, ktorych lubo ießcze w niedoyźrzałey młodośći, iuż kazdy z ludzkiey przezornośći, ſędźiwym dochodźił rozumem, iáko noſcitur ex ungve Leo, ex tenero Jovis, ales noſcitur unio diei ſerenum colligitur ex diluculo ták Swiát Polſki nieodmiénną ſobie w noßąc illacyą z poránnego żyćia wzorza, ná ſwoiey niezáwiodł ſię opinij, Niebá godnych doczekáwßy ſię przymiotow y heroicznych w Oyczyźnie dźiełach. Dochodźić tego y z tąd nieposledni árgument, że nie inną in Sociam vitæ gorne zrządźiły Niebá, tylko proporcyonalną w zgodnych, ſkromnych, pobożnych przymiotach z RYBINSKICH Graci-Annę, ktora gromadne cnoty, ták w ſobie zámknęłá, że iák gdyby nie z ziemi lecz z Niebá ſię wźięła. Łátwiey átomy, y promienie zliczyć Słoneczne, iák to co Xiężny dáły Nieba. O niey Kráſomowſkie niezgluzowánie zápiſało pioro. Heroinarum veteris ævi præſtabant aliæ, prudentiâ aliæ,

pietate aliæ, aliæ ſublimi judicio, vario ſcientiarum pollebant uſu. Celſiſſima Anna de Rybinijs omnium commendationem, & omnium gloriam ſupergreſſa, in illam omnium decora & ornamenta virtutum boni Superi congeſſerunt. *Y gdy by wßyſtkich Cnot Mátká, pobożność umárłá, I. O. Xiężną, Zgromádzone świątobliwośći obráły by zá Mátkę. Iey to bez udatnego ná oko glanſu przyznáć náleży, co ſtrada Izábelli Hißpáńſkiey Monárchini:* juſta, modeſta, pia, pacis amans, & neſcia Culpæ, *y niedźiw; bo te wßyſtkie doſkonáłośći wyczerpnęła z I. WW. IMCi Páni* HELENY z POTOCKICH Wojewodźiny Inflánckiey Stárośćiny Wiślickiey *Mátki ſwoiey iákoż ßácownego przykładnośći Potoku, razem z kroplą żyćia, koßtowne dobrych przymiotow y mądrośći zćiągnęłá ozdoby. Z niey ten ieſt dokument pobożnego záwźięty żyćia, iſtnie iák ná tuwálni wypiętnowáná Weroniká, do zbawiennych pobudzáiąca czynow, ktorą chwalić iedno ieſt, co cnotę w Niebo wynośić.* Ego Heroinam hanc laudans, virtutem laudabo, idem enim eſt, illam dicere, quod virtutem laudibus efferre, quoniam virtutes omnes in unum collectas habet. *Záczym do śćiſłego milczenia przyuczonemu językowi lepiey* altum tenere ſilentium *niżeli w Niebá liczące ſię Domu, wchodząc Elogia w labirent w niść nieprzebyty, Auzoniußa trzymáiąc ſię ſentymentu,* aliquando ſilentium

Idem Phiæ Or. in exitu l: mūd:

zian: rné: pro. nard

tium prodeſt, & vel maxime ubi multitudo ſe offert laudandorum. *Tę ia ſobie uczyniwſzy reflexyą w piſanym Kázániu w ktorym ſię árcywiele wybornych Dźieł Przeświętnemu Domowi* MYSZKOWSKICH *umknęło*, Lunato profundiſſimi homagii poplite, *chcę to nádgrodźić co niewypolerowány dowćip, niewſpomniánemi cnotámi, ále w Xięgdze wiecznośći zápiſanemi wykroczył.* Auzon: Orat: 6. apud Muret:

P*Rzyimiyże tedy J. O. MCi XIĄZĘ Dobrodźieju to liche opuſculum, ktore razem z ápprekacyą moią ſkłada do nog Páńſkich*, Vox clamantis in deſerto S. Religio Camaldulenſium, *Ktorzy nie ták* ſtylo ferreo *Drukarſkiey Práſy*, exaratum laborem, *iáko bardźiey* nitidiſſimo affectus & gratitudinis *Fundatorſkiemu Imieniowi śiebie ſamych* in concluſo Anno Gratiæ *oddáiąc przy nieuſtánnych Modlitwách, Łáſkáwych Niebios życzy Influencyi.*

Jáśnie Oświeconemu XIĄZĘCIV JmCi Dobrodźiejowi Protektorowi Náſzemu Dobroczynośćiami wiecznie zobligowána.

Prowincya OO. Kámaldułow

Polſká y W. X. Litt.

CENSURA THEOLOGORUM.

EX Commissione Admodum Reverendi Patris HYACINTHI ŁASKAWSKI Provinciæ Minoris Poloniæ, Ministri Provincialis Superioris Colendissimi, Concionem Funebalem intitulatam, ROK ŁASKI, pronuntiatam ab Exedra in Ecclesia Sżanecensi AA. RR. PP. Camaldulensium, per Patrem ILDEPHONSUM Bocheńki, Rhetorices Lectorem, accuratè legimus, nihilq; in ea, quod Orthodoxæ Fidei aut Christianis moribus adversetur reperimus, imo permoventia cor hominis ad altè retinendam memoriam mortis, Spiritumq; incitantia ad consequendum Annum Gratiæ Cælestis, revidimus. Proinde ut publicam mereatur lucem, Prælo dignam esse censemus. Datum in Conventu Cracoviensi ad S. CASIMIRUM P. R. P. Die 13. Mensis Martij Annô Domini 1752.

Ita est Fr. VINCENTIUS Baczyński *Reformatus Sæ. Thlgiæ Lector, Provinciæ Diffinitor Prædicator Actualis* mpp.

Ita est Fr. EDVARDUS Raciborski *Reformatus Provinciæ Diffinitor Sæ. Theologiæ Lector: Actualis* mpp.

Approbatio Admodùm Reverendi Patris Ministri Provincialis.

PAnegirim Funebralem cui Titulus ROK ŁASKI per M. V. Patrem ILDEPHONSUM Bocheński Actualem protunc Rhetorices Lectorem sub solemni actu Funeris *Illustrissimi Castellani Sandomiriensis* in Ecclesia Sandecensi Eremi Camaldulensis habitam à Theologis nostri Ordinis revisam & approbatam, Concedimus typo mandandam. In cujus fidem præsentes manu propria Subscriptas Sigillo Provinciæ communiri fecimus Datum in Conventu Nostro Cracoviensi ad S. CASIMIRUM Patronum Regni Poloniæ, Die 13. Martij, Annô Domini 1752.

Fr. HYACINTHUS Łaskawski *Refomatus Provinciæ Min: Poloniæ Min: Provincialis* mp.

COncio ROK ŁASKI &c. in actu funeris *Illustrissimi olim & Excellentissimi* JOSEPHI GONZAGA Marchionis in Mirow CASTELLANI Sandomiriensis, ab Admodùm Reverendo Patre ILDEPHONSO Bocheński Provinciæ Minoris Poloniæ Reformato Patre Emerito habita ut imprimatur, facultas conceditur. In quorum fidem Cracoviæ 10. Aprilis 1752. in Collegio Majori Universitatis Crac.

M. CASIMIRUS PAŁASZOWSKI, Sacræ Th. DOCTOR *& Professor Collega Major* CANONICUS *Cathedralis Cracoviensis Librorum per Diœcesim Cracoviensem* CENSOR.

mpp.

LAUDETUR JESUS CHRISTUS
&
MATER EJUS MARIA.

KAZANIE POGRZEBOWE.

Super ſpecioſa deſerti aſſumam planctum.
Jerem. 9. Ver: 1mo.

COż to ieſt, Senátorſkiemi wsławioná ſubſelıámi; Naydoſtoynieyſzego y wyſoce znákomitego Audytorá Komitywo? Gdy ná nas weſołym Słońce pátrzy okiem.

Ecce ſerenato clarum jubar emicat axe, Sil: Lib: 12.
Drzewá w wdźięczną ſię ſtroią barwę, ptáſzęta po gáłąſkach, słodko mrucznych dobywáią pioſnek.

Hunc tepidum volucres concentibus àëra mulcent Ovid: 4. Fáſt.
Słowem gdy uprzykrzona uſtąpiła Zimá, *jam hyems tranſiit,* Wioſná ſię z Drzewkámi pukáiącemi z radośći popiſuie.

Vernat humus, floresq; & mollia pabula ſurgunt. Ovid: 17 Meth:
Z kądby nąm Sercá przyraſtáć miáło, w ten czas żałoſna kryſys. żal wyćiſka z ſercá, w puł zlodowáćiáłych głoſow, troskliwych lamentow, po dźikiey puſtyni wydáwáć káże Echo? *Super ſpecioſa*

deserti assumam planctum, przykry przyznam się dla mnie y nie znośny assumpt; *assumam planctum*, y tákże opłakány Wász ná pustyni Zywot.

Qui vitam in Sylvis, inter deserta ferarum,
Lustra domosq; trahitis?

ZE się nie serce w rádość, lecz źrzenice we łzy, rozpływáć powinny? to iuż to w Kátegoryczną poydźie ná pustyni prawdę, że *gemmant, gemunt vites?* ná pusczyć to rádość, ná puszczy wesołość, *Lætabitur deserta & in via, & exulta-*
Isaiæ 36. *bit solitudo & florebit quasi lilium.* Czterdźieśći tylko dni y nocy ná pustyni zostáwał Moyżesz, *& fuit ibi quadraginta diebus & quadraginta noctibus*, zá to sobie BOGA w ognistym Krzáku zásłużył widzenie, *apparuit ei Dominus in flamma ignis*
Exod: 3. *de medio rubi* Obroćmy ná to pilne y ćiekawe oko, iák miły y iák wesoły widok ná puszczy dla Moyżeszá; Płakał smutny y strapiony Absálon, że twárzy Oycá swego widźieć niemogł:
di Regū 2do. *Obsecro ut videam faciem Regis.* Utulić się od ustáwicznego żalu nie mogł pobożny Ezechiasz, że sobie w pokoleniu swoim, widźieć BOGA nieobiecował. *Flevit Ezechias fletu magno, dixi non videbo Dominum in terra viventium*, á Moyżesz dla czterdźiestodniowey pustyni nietylko BOGA oglądał, lecz y niedośćigłych táiemnic Boskich doszedł, iáko świádczy Cass: *Moyses cum*
Cass: lib: cap: 4. *ingrederetur ad interiora deserti vidit Dominum in rubo, notitiam habuit & revelationem Secretorum Dei*; Rozmáwiał BOG Wszechmogący z Janem Swiętym, lecz naymiley ná pustyni dźikiey,
Lucæ 3. *Factum est Verbum Domini super Joannem in deserto.* S. Hieronim do Uczniow pisząc mowi: Miásto mi iest więźieniem, Niebem y Ráiem pustynia dźiká, *Mihi oppidum carcer solitudo est pa-*
S. Hier: Epist: ad Rust. *radisus*, Miodopłynny Klaráwálenski Opát, puszczą; názywá Ziemskim Ráiem *Religiosorum terrestre Cælum. Climacus* dodáie; *solitudo est ipsius DEI amanissimum ambulatorium*, Pustynia nayroskosznieyszy BOGU przechodnik. Przechodźi się BOG Wszechmogący między Bożemi drzewkámi. Lubo Pogánin świátłem się tylko naturálnego rozumu rządzący, Tybullus; iednák pustynią rozkosznym sławi wierszem.

His

His ego secretis possum bene vivere sylvis, Tybullus Lib: 5.
Qua nulla humano sit via trita pede.

DLa czegoſz tedy Jeremiaſz Prorok przyſzłe rzeczy widzący (tetryczny nád roſkoſzną puſzczą domowy podáie aſſumpt? *Super ſpecioſa &c.* Jeżeli nie tá lamentu przyczyná, ktorą świátowe przywodzą ſubjekta) iáko ich wysłucháł Uczony Krutel; *deſertum non habet famam ſed famem,* Puſzcza nie ma honoru, sławy, tylko głod y káryſtyą, bo y ſzátan ná puſzczą kámienie przyniosł zámiaſt chlebá, *Dic ut lapides iſti panes fiant.* Lecz Filip trzeći opaczne temu dał świádectwo, mowiąc; *utinam Corona caput non cinxiſſet, melius fuiſſet in deſerto, quam in Regno.* O Károlu piątym Báronıuſz zeznáie; *Carolus major fuit in ſua eremo, quàm in Imperio.* Annales Baronij. Sam Chryſtus Pan ile BOG honoru ſwoiego mocno broniący, *gloriam meam alteri non dabo,* Zostáiąc ná puſzczy większą miał aukcyą chwały od Janá Swiętego do Uczniow mowiącego: *Illum oportet creſcere, me autem minui.* Iſaiæ 48. Coż tedy zá okoliczność lámentu nád puſzczą? To pewnie iákie koſztowne drzewo, od gwałtownego wichru ná źiemię obalone.

Indomitus turbo contorquens flamine robur, Catullus.
Quercum, aut cornigeram, ſudanti vertice pinum eruit.

KTore ſzácowne drzewo *in deſerto, deſertum,* ná Swiątnicę Páńſką, lubo inną ozdobę, zgodnie w niedoſtępney gęſtwinie zniſzczyć muśi, y nád nim kwerymonią czyni Prorok? Lecz więcey gory drogich kruſzczow, minerálow, bezdenne morza nieoſzacowánych ſkárbow, zámykáią w ſobie, poſpolityby te elementa zaciągnęły lament, *Super ſpecioſa deſerti &c.* Trutynuiąc iſtność człowieká poważni Doktorowie rożni rożnie go opiſuią. Według Heráklita człowiek ieſt to BOG Ziemſki, *Numen terrenum,* według Nemezyuſzá *Cælum abbreviatum,* Niebo skrocone, według Anáxagory, *Animal Divinum,* według Greczynow, *Micro*

 coſmo,

cosmos, Swiát mnieyszy według Trysmegista, *Grande miraculum*, Cud wielki. A według S. Ewang: Człowiek iest
Marci 8. drzewo chodzące *Video homines tanquam arbores ambulantes*, y Plato naturę ludzką przyrownywá do szczepu, czyli drzewá opacznego; *Homo est arbor Mundi inversa.* Jeżeliż Człowiek ma podobieństwo do Drzewá? bydź muśi, że nád Tobą rozumnym drzewem ná tey pustyni fatalnym śmierći impetem obalonym, świętey pámięći Jáśnie Wielmożny MCi Pánie JOZEFIE GONZAGO MYSZKOWSKI, KASZTELANIE Sandomierski, ná Mirowie MARGRABIO, żáłosną Jeremiasz Prorok czyni kwerymonią; *Super specioa deserti &c:*

RZecz powinna! rzecz árcysłuszna; widząc ták kosztowne drzewo Znácznemi honorámi iáko rozłożystemi gáłęźiami ozdobione, ktorego wierzchołek tykał się wysokiego Niebá.

Ovid: *Exijt ad Cælum radijs felicibus arbor.*

JAko owe u Dánielá Proroká *videbam & ecce arbor in medio terræ, & altitudo ejus nimia, magna arbor & fortis,*
Dan: 4. *& pro ceritas ejus contingens Cælum, aspectus illius erat usq; ad terminos universæ terræ, folia ejus pulcherrima & fructus ejus nimius)* w heroiczne dźiełá, w rozlicznych cnot obfitość rozkrzewione; *Filius accrescens Joseph*, z Hebrayskiey wersyi; *Filius fructificans*, gdy mowię ták szácowne drzewo fruktem dobrych uczynkow obćiążone, wichrowátych fatow impet z źiemią zrownał? Pytał się BOG Wszechmogący Amosá Proroká, ieżeliby co widźiał. *Quid tu*
Amos: 8. *vides Amos?* Co ty widźisz Amośie? odpowie Prorok, *uncinum pomorum ego video*, widzę hak zákrzywiony ná iábłka; Co to proszę zá hak álbo kluczká ktorą Prorok widźiał? Swiát ten, iest to iák ogrod iáki, Domy, Familie, to są Drzewa kosztowne, ná tych drzewách są fruktá, iedne doyźrzałe, drugie nie, to iest ludźie, iedni stárzy, drudzy młodźi,
S. Aug. Serm. de Dom: 5. post Pasch: według zdánia Augustyna S. *Arbor est natura humana, fertilis in gratuitis, pulchra in naturalibus, fructifera in divitijs speciosa in dotibus.* Hak czyli kluczka owoce zrywáiąca,

ieſt śmierć *uncinum pomorum ego video*, iáko świadczy Hieronim Swięty: *mihi videtur uncinus mors eſſe, quæ omnes ramos quamvis viventes & omnia poma, ſive omnes fructus ætatis ſive matura, ſive immatura, quamvis valde latentia & recondita attrahit ut ab eo decerpantur.* Czemużeś nienaſycony żarłoku okrutna śmierći, z Rayskiego wylęgniona iabłka; *per peccatum mors*, dla zatkania od kodlow zawźiętego appetytu, leśnych płonek niezrywáła? że ták ſzacowne drzewo wielu ſzczodroty ſwoiey owocem żywiące w tey puſtyni od Ciebie to ieſt Swiętey pámięći Jáśnie Wielmożny JmC Pan JOZEF GONZAGA MYSZKOWSKI Kasztelan Sándomierſki *ná Mirowie* Margrabia w pień podćięty zoſtáię.

Auſa & fragrantem ferro, proſcindere frondem. Lucr: 21. Phys.

NA tym drzewie byſtroletny zoſtáiąc Jáſtrzembiec w áffektach Boskich y ludzkich unoſzony, gornolotnym sławny ſkrzydłem pod ſame wybiiáiący ſię obłoki, w twoie uśidlony pęćiny, ulećieć nie mogł.

Non avis utiliter; viſcatis effugit alis, Ovid:

KToremeś przećiwko zákazowi Boſkiemu, *comedere non debetis Aquilam & Accipitrem juxta genus ſuum* ſwoię do ſytu nápasła nienáſyconą chćiwość; płonne słowá, daremna inwektywa, bo ktoż nam ſpráwiedliwość z Kośćiſtey uczyni śmierći, chybá że ią łzy y lamenta ludzkie pobiią, ponieważ trudno ten Dekret zkáſſowáć ktory Przedwieczna mądrość uformowáłá, ná generálnym Niebiánow áprobowány Seymie, *Statutum eſt hominibus ſemel mori*, trudno iey zábiec Konſtytucyi w Empireyskim ułożoney Párlámenćie, *Revertatur pulvis in terram ſuam & Spiritus ad DEUM qui fecit eum*, ważył ſię tego y umawiał mocno ieden Wierſzopiſz żebrząc miłośierdźia u śmierći, zá KAZIMIERZEM Krolem ná łáſki pełne y litośći zaklináiąc ią Imię, áżeby mu dłużſzego żyćia przećiągu pozwolíłá.

Levit: 7.

Eccle: 12.

KAZANIE

Vocis si fictæ, non estis, parcite parcæ.
Et Casimiro date longam sæcla salutem.

Lecz ná to z śmiertelną punkturą, y śiebie ſamego, odebrał odpowiedź.

Dicta probat Lybitina, tamen sic voce rependit.
Omnes una manet, sors irreparabilis hora,

Bądź Krolem, Senátorem, bądź y Eremitą.
Bez braku, z ſobą wezmę, iák chłopá z kálitą.

JEżeliż tedy nieodbity ſztych, nieuchrony Sądow Dekret PANA BOGA Náſzego, umierać; nieprzyzwoita nád rozumnym drzewem wydawáiącym *fructus honoris & honestatis* S. Pámięći Jáśnie Wielmożnym JmCią Pánem KASZTELANEM ná Swiętey Puſtyni od ſatow wichru obalonym, lamentowáć, *Super speciosa deserti assumam planctum*, bo ſamże tego zákazuie Jeremiáſz Prorok, *Nolite* Jerem: 22. *flere mortuum neq; lugeatis super eum fletu.* Coż tedy zá okoliczność lamentu nád puſzczą? wynurzę teraz ſkrytośći ſercá, wyiáwię utaiony do tych czas żal, pod záſłonną kortyną, zoſtáiący ná puſzczy, lubo go iuż podobno árcydobrze każdy doſzedł myśląc ſobie: Już że miłośćiwego Latá ná ktore ſię wiele ſkładáło wiekow odprawuiącego ſię w Siedliskách Krolewskich niedoſtąpiſz *S. P.* Jáśnie Wielmożny MCi Pánie JOZEFIE GONZAGO MYSZKOWSKI KASZTELANIE Sándomierski, *ná Mirowie* MARGRABIO: Nam teraz nie tylko każdy dźień dobry.

Festa dies, augusta dies, Regina dierum.

Ale też cáłe Lato dobre, przy otwarćiu *porta aurea* przyſzło;

Tristibus & actis felix accesserat ætas.

A Ty *S. P.* Jáśnie Wielmożny MCi Pánie KASZTELANIE Sándomierski w Twoiey Fundácyi; *in Fundum profundum*, w dźikiey puſtyni niepowrotne czyniſz przenośiny.

ſiny. Ten ieſt Proroká Jeremiáſzá, ten nád Puſzczą lament, *Super ſpecioſa deſerti aſſumam planctum*, że Cię Puſzcza nie puſzcza, do nawiedzenia, rownáiącego ſię Wátykánu Krákowskiego Wáwelu, w ktorymbyś miłościwego doſtąpił Latá; Proſzę Ja tego nie trzymáć, proſzę zpuścić z terminu nád Puſzczą płaczliwy lament, *S. P.* Jáśnie Wielmożny JmC Pan JOZEF GONZAGA MYSZKOWSKI Kasztelan Sandomierski, *ná Mirowie* Margrabia, nie tylko w Wojującym ále y w Tryumfuiącym Kośćiele doſtąpił Jubileuſzu *Annum gratiæ*. Dopomożeſz o tym mowiącemu *Largitor Gratiarum*, *D.T.H.O.M.*

Czyliſz może w bogatſze kto profitowáć ſzczęśćie, iáko gdy miłośćiwego doſtąpi Latá, ktore zá zdániem Purpuratá Rzymskiego Kájetána Kárdynáłá, wſzyſtko dobrę zamyká w ſobie, *Annus germinans omne bonum*. Niech kto chce uſycha z pragnienia ſkrytych y rozumem ludzkim niedośćigłych náuk, iáko Krolowá Sabá, mądrośći Salámonowey ſłucháiącá, niech łaknie roskoſznych potraw y przyſmákow, iák Ezau ſmáczney ſoczęwicy, niech ma cáły Swiát w mocy y Dźiedźictwie ſwoim, niech go wſzyſtkię otoczą bogáctwá, niech Mátuzálowe żyie wieki, nigdy ták uſzczęśliwiáiącego, ták koſztownego żaden Jubiler nie oſzácuie czáſu, nád ten; ktory nam przy otwárćiu złotey záiáśniał Bramy. Rok Łáski, ieſt iák Korab od Swiętſzego Noego CHRYSTUSA wybudowány, do ktorego kto wnidźie, iuż nie potopu doczeſnego, lecz powodźi ogniſtey uydźie. Rok Łáski, ieſt Skarb nieoſzácowány, y oraz nieprzebrány Záſług CHRYSTUSOWYCH, od ktorego káżdemu Kápłánowi powagi y mocy Apoſtolskiey oddáne Klucze. Pytam Cię *S. P.* Jáśnie Wielmożny MCi Pánie JOZEFIE GONZAGO MYSZKOWSKI, Kasztellanie Sandomierski, *ná Mirowie* Margrabio, oſobliwſzy Dobrodźieju y Miłośćiwy náſz, á Mieyſcá tuteyſzego Fundátorze, czyliś miłośćiwego ná ktore ſię wiele ſkładáło wiekow, doſtąpił Latá? czyli Ci do ták

 wielkiego

wielkiego ſzczęśćia śmierći niedyskrecya prętkim Dekretow Boskich wypełnieniem grobową mogiłą nie założyłá tamy? Niech iák kto chce ná śmierć inwektywy czyni, iuż to z Hieronimem Swiętym: O! śmierći iáko twoiá okrutna tyránnia, ktorą y Bráterskie rozrywáſz ſercá y Máłżeńſtwa SAKRAMENTALNEGO ogniwa ſklione tárgaſz Unie.

S. Chryz: Serm: 118 de morte & Reſurr

Już to z Chryzologiem Swiętym: *Mors deſperationis Domina incredulitatis Mater, germana corruptionis, Inferni Parens, Diaboli conjunx, omnium malorum Regina.* Ja z Bernardem Swiętym mowię że śmierć do Niebá otwiera wrota, do doskonáłey prowádźi ſzczęśliwośći. *Mors bona, eſt laboris Corona, felicitatis porta, vitæ janua,* Job ćierpliwy zá skarb nieoſzacowány poczytał śmierć: *Quaſi effodientes theſaurum, gaudentq; vehementer cum invenerint ſepulchrum.* Doktor Narodow umierał w pragnieniu; *Cupio diſſolvi,* Dawid ná to lamentuie, *heu mihi quia incolatus meus prolongatus eſt.* DUCH Przenayświętſzy dźień śmierći nád dźień przenośi národzenia, *melior dies mortis; die nativitatis* nikogo śmierć nie krzywdźi, nie máſz przyczyny ná nię utyskowánia, przynośi z padołu płaczu ná gorną Kráinę, pełną rádośći, z przyśionku tego świátá do domu nieográniczonego, *ex valle lacrymarum ad vallem viſionis.* Jeżeli przy pierwſzey Wioſnie kwitnącey młodośći kwiát, zrywá, *nec primo dat veniam flori,* ále go ogrodniczą ſwoią do nieśmiertelnych przeſadza Wirydárzow, *pro terris poſſidet aſtra.* Jeżeli rodowite Roże y Lilie pod obośieczney koſy weźmie zámach, lecz zápach dobrey sławy y Kándor niewinnośći zoſtáwuie *Candor poſt fata ſuperſtes,* á dłużſzey nieczyniąc exkurſyi z śmierći *S. P.* Jáśnie Wielmożnego JmCi Páná JOZEFA GONZAGI MYSZKOWSKIEGO KASZTELLANA Sandomierſkiego nayiáśnieyſzy tey prawdy mamy árgument, rozumiałby kto, że rodowity Jáſtrzębiec.

S. Bernardu.

Eccle: 7.

Ales Sarmatici gloria prima Poli.

NA oſtre ſępowátey śmierći przyſzedſzy zęby, ták z ozdobnego ſławy oskubany pierza, że od tego ktory wy-

pierzone Práſtwo nád podſtarzáłe nowemi okrywá piorámi, pięknieyſzey nieodbierzę ozdoby. Alboli też że ten ptak cnoty lotem pod ſamo wybiiáiący ſię Niebo, Zámorskie Prowincye Kroleſtwá ſłáwą ſwoią oblatuiący, dzwonęczkámi wydáiąc dźwięk, głośnego Imienia ſwego, ná tey Puſtyni w śmierći uśidlony pęćiny, bez wſzelkiey zdobyczy, *Accipiter ab accipiendo* ginąć muśi? ſamá Ręká Boská y obłow mu ſpuśćiłá, y do Niebieskiego wpuśćiłá gniázda, iáko czyni relacyą, iuż nie *ſignum pro re ſignata* lecz żywą prawdę zeznáiący Jeremiaſz Prorok. *hæc dicit Dominus invenit gratiam in deſerto populus qui remanſerat.* Znalasł prawi Łáskę moię *Annum gratiæ.* Lud moy ktory ſię ná puſzczy zoſtał,

Nie ſłowy gołemi ktore iák z uſt wylećiáwſzy zábrzmią.
Wiátr ie po powietrzu rozneśię.

Aufert hæc tenuis ventus quæ voce venere.

Lecz z Piſmá Swiętego tę prawdę obiáśniam. Zoſtáwił ná Kośćioł Jerozolimſki Sálomonowi Synowi ſwoiemu dosyć wiele millionow Krol Jerozolimski Dáwid, *auri talenta centum millia, & argenti mille millia talentorum, æris vero & ferri non eſt pondus,* Sto tyśięcy tálentow złotá, tyśiąc tyśięcy tálentow ſrebrá, co wſzyſtko według komputu Korneliuſzá dwá tyśiące czteryſtá Millionow Czerwonych Złotych czyni, zá to iák wſpániáłe wyprowádźił mury, kſztáłtował ſciány zdobił podniębienia, opiſuie Poëta,

Cautibus exciſſæ centum, centum ære columnæ
Omnes è ſolida, omnes altis montibus æquæ Vida:
Tignaq; & æterna & cedro laquearia athenię;
Et puro & auro poſtes menſæq; metallo,

SKończył Kośćioł Sálomon, ſłuchaymy ogłoſu od głoſu uprzywileiowánego ktory czyni BOG Wſzechmogący do Sálomoná, *Elegi mihi locum iſtum in locum ſacrificij ſi clauſero Cælum & pluvia non fluxerit, ſi præcepero locuſtæ ut devoret terram, ſi peſtilentiam miſero, converſus autem populus deprecatus me fuerit ego exaudiam*

C *de Cælo*

de Cælo qui in loco iſto oraverint. Obrałem to mieyſce ná Dom Offiáry, zámknęli Niebo ieżeli deſzcza niepuſzczę, ieżeli poślę ſzárańczą, ná źiemię, powietrze ná ludźie, á oni ſię do mnie náwroćiwſzy, żebrać miłośierdźia będą, wyſłucham tych, ktorzy ſię w tym Kośćiele modlić będą. To przywiley Swiątnicy Páńskiey, á Sálomonowi iáká zá ſzczodrotę daniná? nietylko odebrał Skárb nieoſzácowány mądrośći, *Sapientia & ſciencia data ſunt tibi*, ále bogáctw doſtátkow co nie miára. Nigdy ſię BOG Wſzechmogący w choynośći ſwoiey przezwyćiężyć nie da, iák Wioſná z kwiátem, ieśień z doyźrzałym fruktem, ták z uczynnośćią dla BOGA idźie w Komitywie nádgrodá.

Cl: in Eut: *Munerat & ſe ſe vel non poſcentibus offert.*

O Chotnie przyiął Zácheuſz Páná JEZUSA, *excepit eum gaudens*, zá to mu záraz Pan JEZUS płáći, *Salus huic Domui.* Jeden tylko kámień offiárował Jákob
Gen: 26. Pátryárchá, *erexit in titulum*, á zá ten kámień drábinę mu zbudowáno do Niebá, *vidit ſcalam.* Dopiero zámyślał wyſtáwić trzy Przybytki Xiążę Apoſtołow, dla CHRYSTUSA, Moyżeſzá, y Stározákonnego Eliáſzá, *faciamus hic tria tabernacula*, CHRYSTUS mu zá tę ochotną fundácyą, przeſtrone w Niebie obiecuie mieſzkánia, *in*
Joan: 14. *Domo Patris mei manſiones multæ ſunt.* Offiárował pod
Prudent: miecz *primus Sator credentium Abraham* Syná ſwoiego, zá to mu BOG dekláruie potomſtwo ták iáśnie oświecone iák świátłá Niebieskie: *multiplicabo ſemen tuum ſicut Stellas Cœli.* Proſzę *deciſionem cauſæ*, od Ciebie naydoſtoynieyſzego Audytorá Komitywo, czyli nie *æquum & juſtum eſt* żeby Swiętey Pámięći Jáśnie Wielmożny JmC Pan JOZEF GONZAGA MYSZKOWSKI, KASZTELLAN Sándomierski, iuż nie zá trzy cele iáko Piotr, iuż nie iáko Zácheuſz zá ochotne przyięćie, nie iáko Jákob Pátryárchá zá iednę cegiełkę, lecz wieloráką fundácyą odebrał od Páná BOGA w Wieczności *Annum gratiæ.*

Załi

ZAlił się BOG Wszechmogący przed Jeremiászem Prorokiem, że nikt u niego, y on ni u kogo nie lichwił, *Non feneravi, nec feneravit mihi quisquam.* Coż to iest lichwá? opisuie Mościcensis *est lucrum æstimabile immediatè & mutuò proveniens* Lichwá iest profit zbytni nád Kápitał, według umowienia, ktory dáwáć powinien dłużnik. Choyny w száfowániu obfitych Dobrodźieystw Twoich Pánie, żalić się ná to nie możesz, *non feneravit, mihi quisquam*, zaciągnąłeś oblig u Kredytorá *S. P.* Jáśnie Wielmożnego JmCi Páná KASZTELLANA Sandomierskiego Fundátorá Tuteyszego, wypełnił Chryzostomá Swiętego radę, *Si vis DEUM amicum habere multorum eum constitue debitorem.* Ten dobrá swoie ná Fundusze Klásztorow, Konwentow, Szpitálow, Szkoł, y ná ubogie rozszáfował. Jerem: 5. S. Chrysostomus Hom: 5. ad popu.

Qui nec divitias, nigrantibus abdidit antris.
Nec tenebris damnavit opes, sed largior imbre,
Sueverat innumeras, hominum ditare catervas. Claud: in Eut: de Cons: Prab:

ZAszedł rozkaz od BOGA Wszechmogącego, Moyżeszá, y Synow Aároná, áżeby z rożnych ptászą, oddáiąc offiáry, pierze kładli około Ołtárzá, *Plumas projicietis prope Altare ad orientalem plagam, & Adolebitis super Altare igne super posito, holocaustum est oblatio suavissimi odoris Deo.* Czyliż może ktora ptászyna więcey piorek szczodroty dániny swoiey, położyć, *prope Altare* iák rodowity Przeświętnego Domu MYSZKOWSKICH Jástrzębiec, ktory ná ozdobę Swiątnic Boskich prawie ná puł zostáie wypierzony, lećiał ten Jástrzębiec do samego gniazdá, Márgrábskiego Mirowá. Levit: 1.

Suspensum librans, media inter nubila Corpus. Ovid: 2.

1608. Roku, w tym widźi wyćiągnione Ręce Oycá y Pátyárchy FRANCISZKA Swiętego.

Sustulit exutas manicis, ad sidera, Palmas, Ovid.
Ze zaś skrwáwione zoczył

C2 *Squal-*

K A Z A N I E

Squallentes pedes.

WYsokim Kolorem powábiony Krwi purpurowey ná ręce zleciał, z ktorych go żaden Antágonistow nie-spędził okrzyk, iákby tám wiele swoich *prope Altare* zostáwił piorek, ieżeli zámilczę? sáme kámienie przy głębokiey niemocie swey głos dádzą.

Saxa suas voces, ore silente dabunt.

JAśnie Oświecony XIĄZE PIOTR MYSZKOWSKI, Biskup Krákowski, ktorego w swoim Herbárzu tym stylem Páprocki sławi, *Specimen Virtutis,* *Pontificum splendor, Imago sanctitatis,* á iáko Hosius; *sive generis claritatem spectes, sive prudentiam, & magnum rerum usum, sive lenitatem & affabilitatem, sive in rebus tractandis dexteritatem, sive lingvæ donum, dicendique facultatem, virum fuisse in paucis testamur.* Ná honor wizytuiącey Elżbietę Nayświętszey MARYI, *liberali profusione* wystawił Kościoł. Wylęciał z Gniázdá swoiego *Mirowá,* wypierzony gorno-lotny Jástrzębiec, y stánął ná Wátykánie J. WW. álbowiem Jáśnie Wielmożny JmC Pan ZYGMUNT MYSZKOWSKI, Marszałek Wielki Koronny, Piotrkowski, Solecki, Nowomieyski, Grodzki, Starosta &c. od Nayiáśnieyszego Monárchy ZYGMUNTA KROLA Polskiego będąc Legatem, Roku 1608. do KLEMENSA Osmego, tám *ad Limina Apostolorum,* iák wielkie uczynił *munera,* ták wiele zostáwił *prope Altare* piorek, że się z tym XIĄZECIEM Apostołow od cáłey oświádczył Oyczyzny.

Hosi9 249 Epi: Tom: 2. fol. 418.

Mart: P. 3. *Nil tibi quod demus, majus habemus, ajo.*

Potym OYCU Swiętemu KLEMENSOWI *Thura dedit sanctus coluit Pontificis Aras* oraz *primam Reformationis plantulam* iáko *primus Protoplastes* swoią Protekcyą utrzymáwszy, przy tymże Kościele w Márgrábstwie zászczepił swoim, zá co zobligowáná Reforma.

Archivum Pinczow.

Affirmat

Affirmat fore ſe memoremq́ piamq́ Ovid: Elog: 5.
Sive diem videat, ſive tegatur humo,

COż mowić o Przeświętney Akádemij Pińczowskiey, dla ktorey Rodwity Jáſtrzębiec ná wypolerwánie dowćipu Młodźieży, odźieży ſwoiey czyli piorek, nieżałowáł, Tá wydáiąc Swiátu.

Scriptores rerum eggregios, celebresq́ Poëtas. Martialis.

Teraz proſzę niech mi ieden wierſz złoży, widząc że wſzyſtkie ſtworzone przed Niebem y naygłośnieyſze przed Swátem, *vocales, breves, breves dies hominis ſunt!* ná czym oko náſzę zawieśimy, wſzyſtko *Poſitio debilis* żadney ná Regułę żyćia ludzkiego niemáſz excepcyi, uſtáwicznie *poſt vitæ parentheſim clauditur*, nie wybiega ſię biegłośćią rozumu, od oſtátniego terminu, niewymowi y naywiękſzy Kráſomowcá od poſpolitey śmierći, prędzey ſobie oſtrę dowćipu *acumen*, o grobowiec przytępi, lub właſnym piorem z Księgi żyiących wygluzowány będźie niżeli żeby oſtátniego uſzedł peryodu. A co ná wagę y uwagę wźiąść naypożytecznieyſzą, tu álbowiem ſęk zbawienney náuki! kto wie (lubo żyćie powiádá, *qualis vita mors eſt ita*) ieżeli po Koronácyi kámienney od śmierći.

Saxea pro lauris, in frontem ſerta reponit.

Jeżeli *inter Cæleſtes intelligentias*, policzony zoſtánie, po uczynioney ſzkolney reflexyi, ná záwdźięczenie Fundátorſkiemu Domowi, ten Przeświętna Akádemia wiekopomny ná Sercu memoryał zápiſuie.

Hæc inſunt imis, Academo infixa medullis.
Sæpe DEO grates, quo docet ore feret,
Hoc votum ſemper, conſtanti corde tenendo.
MYSZKOVIANUS Honor tempora longa trahat.

NIedoſyć że po Fortecách, Miáſtách Miáſteczkách, Wioskach, Przeświętnego Domu *Jáſtrzębiec*, ſwoie *prope*

Altare skłádał piorka, ná Páńſko erygowáne Funduſze, Kośćiołow, Kollegiow, Kláſztorow, Rezydencyi, Orátoryow, Mánſyonáryi, Altáryi, y po dźikich Puſtyniach wiedząc dobrze o tym, że,

Ovid: 1. meth: *Cælicolæ clariq; ſuos, poſuere penates in Sylvis.*

ZEby głośne chwały Stworcy wſzyſtkiego; BOGA Echo, y między nierozumnemi źwierzęty ogłoſzone było, ten Kośćioł *S. P.* Jáśnie Wielmożny JmC Pan JOZEF GONZAGA MYSZKOWSKI, KASZTELAN Sándomierski, *na Mirowie* MARGRABIA pod Tytułem PATRONA ſwoiego JOZEFA Swiętego wyſtáwiwſzy, iák niegdyś BOG Wſzechmogący Adámow Ray, Przewielebnym oddał Oycom Kámedułom, *Qui ut in* Viruſz: Soc: Jeſu. *quiete, ſuum ſepiant Paradiſum, etiam è longinquo excludunt Evam.* Pytał ſię niegdyś Xiążę Huſeyski Job ćierpliwy, gdy ſię wypierzywſzy w nową ſtroi y przybierá Job: 39. odźież, *Nunquid per ſapientiam plumeſcit Accipiter.* Záprawdę Niebieská mądrość w *Jáſtrzębcu* Przeświętnego Domu MYSZKOWSKICH byłá, że ſwoie záwize wypierzony ná Swiątnice BOSKIE *prope Altare* ſkłádáł piorká, ták dálece, że ſię BOG Wſzchmogący uskarżáć nie może, *non feneravit mihi quisquam*, ktore ná profit ſwoy *S. P.* Jáśnie Wielmożny FUNDATOR oddał. Coż zá umowá między *S. P.* Jáśnie Wielmożnym JmCią Pánem KASZTELANEM Kredytorem y między dłużnikiem Pánem BOGIEM byłá, ktory *adamuſſim* wypełnił Chryzoſtomá Swiętego radę; *Si vis DEUM amicum habere, multorum Eum conſtitue debitorem*, nie *per decem, à centum* według teráźnieyſzego modelu ſzu, lecz tá zoſtáwálá codźienna pretenſya, *Gratiam tuam quæſumus Domine*, Łáskę twoie rácz mi dáć Pánie y w doczeſności y w wieczności *Annum gratiæ.* Jeżeliſz Senátor Rzymski LUCIANUS ADRYANOWI Ceſárzowi ná záwdźięczenie ſpezy ná Kápitolium *à fundamentis* erygowánego to nápiſał, *immoritura æternitati Elogium*, *Adriano Gloria*, Nazar: Paug: *Adriano Imperium*, *Adriano vita æterna*, *qui Capitolium*

lium erexit, Przyzwoićiey Jáśnie Wielmożnemu JmCi Pánu JOZEFOWI GONZADZE MYSZKOWSKIEMU KASZTELANOWI Sándomierskiemu *ná Mirowie* MARGRABI, ták Prześwięcney Akádemij Pińczowskiey iáko Mieyścá tuteyszego Fundatorowi służy, ktory ten Kośćioł szczodrobliwośćią swoią, y choynemi sumptámi, w Kondekorácyi pięknośći wewnętrzney y powierzchowney, iáko ná oko widźiemy, Dáwidowym áffektem ulubiwszy ozdobę Domu BOSKIEGO, *Domine dilexi decorem Domus Tuæ, munificentissime* wystáwił *&* *indutis Angelico virtutis tegumento* konferował, przyzwoićiey mowię przyznáć náleży *Josepho gloriam, Josepho Imperium, Josepho gratiam æternam*. Psal: 25.

JUż dáley Gornolotnego *Jástrzębca* po Niebieskiey záwsze unoszącego się cyrkumferencyi, szpiegowáć iest nád siły impreza, wyznáwam z Prowerbiálistą, *Viam Aquilæ in Cælo ignoro*, iáko okręt po bezdenym morzu, iáko strzałá wypuszczona z nátężoney ćięćiwy, lubo powietrze ostrym grotem orze, żadney po sobie nie zostáwuie śćieszki *vestigia nulla relinquit*, ták Przeświętnego Domu *Jástrzębiec* lubo skrzydlaste rospuśćiwszy wiosłá.

Remigio Alarum Cælicitus astitit astris. Virg.

BO tám miał wrodzoną inklinácyą, *quo me vocat insita virtus*, tám swoie záłożył gniázdo, *Viam affectat Olimpo*, ktoryż źiemiánin Niebieskie Jego przeymie slady? Ja z Márcyálisem wyznáię.

Non ego doctus in hoc, non hæc sapientia nostro ingenio. Martialis.

Ná tym przestáie, że w ozdobne przed BOGIEM porosły piorká, *sub umbra aquilæ magnarum alarum* zostáiąc, iest *Cælo militans Ales*. Manilius.

PRZESWIĘTNEGO DOMU Zászczyt Podkową, wiekopomnych Zásług wyrážaiąca hieroglifik, nieśmiertelne *in Polono Solea solo* wybiiáiąca chárákterý,

 upragnio-

uprágnioną o ſobie wiádomośći zoſtáwuie ćiekáwość; Exhortuiąc Doktor Narodow PAWEŁ Swięty opieſzáłych Koryńczykow ták piſze do nich, *ſic currite ut comprehendatis*, w záwody biegniyćie Uczniowie, ażebyśćie nie opoźnili, nie omieſzkáli do Kreſu ſzczęśliwośći. záwołána wiekopomnego czáſu, Domu MYSZKOWSKICH Cnotá, nigdy ná śiebie wołáć nie dopuſzcza; Pokázáwſzy ślady Krolowi Cyruſowi ná popiele zoſtáwione od bałwochwalskich Kápłánow, Dániel Prorok, Krol Cyrus práwie od ſiebie odchodząc zádumiáły.

Danie: 14.

Virg: 2. An.

Obſtupuit retroq́; pedem, cum voce repreſſit.

Z podźiwieniem záwołał; *video veſtigia Virorum mulierum & infantum*, pod podobnąż ádmirácyą wyrázone Domu MYSZKOWSKICH ślady podpadáią, *video veſtigia virorum*, zá BOLESŁAWA álbowiem CHABREGO w Roku 1050. ná tę ſkáliſtą gorę, gdźie teraz nieoſzácowány Skárb odkupu Zbáwienia náſzego Drzewo KRZYZA Swiętego zoſtáie, wdárły ſię Ordy były Tátárſkie, dla trudnego przyſtępu wielką zádáły do expugnácyi trudność, Polskiemu Rycerſtwu, Jeden z tey Przeświętney Fámilij AKCYPITRYN názwány. doświádczony ná Tátárskie ordy Gromićiel, Koni ſwoich nogi ſtálowemi podbiwſzy podkowámi, we ſtu wybráney Káwáleryi ſam będąc Wodzem, z ták niedoſtępnego y gorzyſtego zpędźił mieyſcá, w nádgrodę odważnego Męſtwá zá odpadłe ná Krzyżowey Gorze ſtálowe podkowy, wźiął ten *Iáſtrząb* Podkowę z Krzyżem nád ktorą *in perennitatis monumentum* piſáć przynáleźy.

Paprocki in Chron: Pol:

Ex Solea ſolidos, in factis cerne labores.
Crux pietate micans, lucida facta notat.

Inne wyliczáiąc heroiczne experymenta Przeświętnego DOMU MYSZKOWSKICH przyznáć z Poëtą muſzę.

Illorum

Illorum sunt Castra, manus, sunt pectora muri
Quos acies, quos bella canunt, Critius.

JEżeli o Tureckich pod Chocimem utárczkách historyczne zpenetruiemy świádectwá, wyczytámy że Jáśnie Wielmożny W. *S. P.* JmC Pan JAN ALEXANDER MYSZKOWSKI, nayprzod PODKOMORZY 1674. potym KASZTELAN Bełski, Kráśnostáwski, y Tyszelecki STAROSTA. Dźiád Jáśnie Wielmożnego JmCi Páná KASZTELANA FUNDATORA tuteyszego, ktoremu fortuną, y owszem włáśną krwią dla cáłośći Oyczyzny száfuiącemu, ná pełno-mocną porękę, Ręká byłá BOSKA *Manus Domini erat cum illo* Chorągiew Nieprzyiáćielską Turczynowi wydarł; y bisurmáńskie *in adorationem* wolnośći Polskiey nákłániał karki. Gaspar Niesiec. *Soc: Jesu.* Luc: 1.

Hic forti pressit corda superba manu.

JEżeli zuchwale grassuiącemu Moskwićinowi ktoby dał *repressalia?* S. P. Jáśnie Wielmożny JmC Pan WAWRZENIEC MYSZKOWSKI KASZTELAN Sądecki, Syn PIOTRA WOIEWODY Łęczyckiego *per multa pericula victor sic currit ut comprehendat*; nieszedł ále leciał, *pro DEO & lege* certuiący. W okázyi pod Orszą Zbroyny z Páłeckim y Zboroskim goniąc zá Moskwą, tę rzekę choć bystrą z ażardem żyćia przepłynął. Nakiell. u Miechow: Fol: 717.

Audacter praeceps saltu se se cum omnibus armis
In fluvium dedit. Virg: 9. *ae.*

Y pierwszy do Zwyćięstwá drogę przetorował, tám nieprzyiáćielskie połomáwszy szyki, ták mocno dał odśiecz, że z chwalebnym do Oyczyzny powroćił tryumfem.

Inde pedem victor multa cum laude reflexit. Catulus

O To naygorącey głową, y fortuną, sercem, y ręką zeluiąc, ażeby nayprzod *Orthodoxa Fides* świątobliwośćią

bliwośćią, Antenátow záſzczepiona, utrzymána, Adwerſarze Boſcy w Báłwochwalſtwách, y gorę biorące herezye poskromione zoſtáły, ážeby niepokoy iáko kąkol *in Polono Polo* przez poſtronnych nieprzyiáćioł wśiány, *inimicus homo ſuperſeminavit Zizania* był wykorzeniony, ážeby ná gránicach Polskich *fas per nefas violenti auſu* odebráne Woiewodztwá, Fortece, Miáſtá, *ad Corpus* Rzeczypoſpolitey przyłączone zoſtáły, iáko niegdy Podolski Kámieniec *Excuſsus è Poloniæ diademate Magni pretij lapis, ab inſatiabili laborante Orexi Turca viſceribus in ſepultus, tandem cum immani dolore evomitus*, ták y wſzyſtkie inne koſztowne z Polskiey Korony wyięte kámienie *in decoramentum* bydź mogły powrocone.

NAleżą do tego Komputu Máliniuſza Rzymskiego w ſobie zámykáiący Męſtwo PIOTR GONZAGA MYSZKOWSKI KASZTELAN Lubelski, Oświećimski, Oycowski, y Tyſzowiecki STAROSTA, Pra-Dźiad *S. P.* Jáśnie Wielmożnego KASZTELANA, Mąż we wſzyſtkich tálentách złoty, nád Polskiego Świátá cenę, ktoremu ſamá przypiſáłá *ſtylo ferreo* ſłuſzność; że ná nim Sármácká wolnośći ſwobodá, gruntownie niżeli ná opoce ufundowáná zoſtáwáła. *Immota contra quosvis hoſtiles impetus erat, Petra Petrus, plumbeam grandinem in hoſtes maximo retudit impetu.* Drugi STANISŁAW MYSZKOWSKI Syn MARCINA MYSZKOWSKIEGO KASZTELANA Wieluńskiego, WOIEWODA y STAROSTA Krákowski.

Decl: Philosophiæ Dr: in Panec: Fun:

Juglares.

Cui non habet Orbis & ſpecie, & factis, & probitate parem.

TEn w konſpekcie Nayiáśnieyſzego MONARCHY ZYGMUNTA AUGUSTA KROLA, iáko świádczy *Orychovius in Pan: Nup:* tey był Genezyi, *ſtrenuè dimicando*, że od niego między mężnych policzony Scypionow, odważnych Scewolow, Achilleſem, w Sarmá-

Orychovius in Pan: Nup:

w Sármáckiey intytułowáney Bellonie. Dla potomnych wiekow o nim historyczne Kronikárzow zápisały Tomy, *pietatis Imago Ecclesiæ decus, Regum deliciæ, Consiliorum Lucerna, boni publici stabilimentum, & mundi communis amor*, przy STANISŁAWIE MYSZKOWSKIM nienáruszenie stáłą sławą, y głośne Imię Oyczyzny słynęło. Z kąd łatwo wźiąc miárę (bo to świátu *patenticum* (z ták dźielnych przymiotow, że Przeświętna MYSZKOWSKICH FAMILIA, *pro Gloria Gentis*, prágnąc záwsze widźieć Oyczyznę w pożądánym pokoiu, włásnemi ią zástáwiáłá pierśiámi,

Semper habens nudum, promptumq; ad vulnera pectus. Luc:

ZWażyły to dobrze Włoskie Kráie, á w nich Jáśnie Oświecone XIĄZĘTA Mántuáńskie, Gonzágow, że cnoty heroicznego, Męstwá MYSZKOWSKICH samo prawie Niebo nieśmiertelnośći chwałą wieńczy, będącego Posłem Jáśnie Wielmożnego JmCi Páná ZYGMUNTA MYSZKOWSKIEGO MARSZAŁKA W. K. do Herbu y Fámilij przyięli swoiey. Zábiegáią inni Honorom, prętkim zápędzeniem drogę, áżeby ie w swoie záciągnęli posseſsye, do przeświętnego DOMU MYSZKOWSKICH same się wprászáią dostoynośći y preeminencye, *Infula trudit Infulam, vitta præcipitat vittam, & quæ pedes ambiunt Suprema illis ambitio est*, tu XIĄZĘCE Mytry, ARCY-BISKUPIE Pálliusze, Infuły BISKUPIE, SENATORSKIE Krzesłá, Laski MARSZAŁKOWSKIE, słowem niegośćiem ták Duchowne iáko y Swieckie godnośći, y owszem cokolwiek w Fámiliach w splendorách Swiętnego w heroicznych áktách dla obrony Oyczyzny mężnego, w Tryumfach z nieprzyiáćielá sławnego, w radách y mowách mądrego, to wszystko Przeświętny DOM MYSZKOWSKICH iáko] *Iliadem in nuceo* zámknął w sobie, y choćby sam *Censorius Cato in bilance*

uwági pomiárkował, przyznáć by muśiał że Dom Ten, Dom z Záſług, ſławy honorow pełen.

JEżeli ieſzcze Cnoty heroicznego Męſtwá, y odwagi pod Smoleńskiem, y ná Woynie Pruskiey z hiſtorycznych wyiáwię Tomow, Jáśnie Wielmożny JmC Pan ZYGMUNT MYSZKOWSKI MARSZAŁEK W. Kor. Piotrkowski, Solecki, Nowomieyski, Grodecki STAROSTA, przedtym KASZTELAN Woynicki, o ktorym Konſtytucya Seymowá 1601, *Fol. 48.* y o Rodzonym Jego PIOTRZE, WOIEWODZIE Ráwskim z pochwałą mowi: że w kâżdey okázyi tey Oyczyźnie z ochotą ſłużyli, (dla tego pozwala Im Ordynácya, *e bonis tam mobilibus quam immobilibus* uczynić.) Ten bez uſzczerpku Skárbu Rzeczypoſpolitey znáczną Rotę Huſſarską *in ſubſidio proprio ære* wyprowádźił, 1611. Roku. Dálſzym regeſtrowáne przećiągiem kto *innumera virtutis* wyliczy *opera*, chybá ten,

Nieśiec Soc: Jeſu Kron: Pol.

Sydera qui Cæli dinumerare poteſt.

Ja krotkim to wſzyſtko co sławá, co Tomy, co Wieki zápiſały, notuię wierſzem, że z Przeświętnego DOMU MYSZKOWSKICH.

Każdy ná Woynie Hektor, mars żywy w odwadze.
Demoſtenes w Senáćie, á Káto w powadze.

Toż ſámo dłuższym Wierſzem w Gniazdźie Cnot Kronikarz Polski zápiſał Páprocki.

Paprocki w Gniazd:

Ták wiedz iże w tym gniazdźie, nie máſz czym brakowáć.
Máſz we wſzyſtkim ćwiczone, tylko chćiey ſprobowáć.
Virtus & diſciplina, *tu poſpolu chodzą.*
Rowno ſie z tym MYSZKOWSCY *wſzyſcy ná Swiát rodzą.*

POmienione ſłowá Doktorá Narodow; *ſic currite ut comprehendatis*, ieżeli do moralnego ſtoſowáć będźiemy ſenſu

my Sensu, iáko ná nie kommentuie Korneliusz à lapide *Sic currite ut comprehendatis coronam gloriæ, & bravium victoriæ*, y tu o Przeświętnym DOMU MYSZKOWSKICH przyznáć muszę, Corn: à lapide in D. Pau: Epi:

Sive erat in Cœlum currendum sive volandum,
Hac solea currit, hacce volabit avi.

NIewyliczam z komputowánych Imion, w záwody szczęśliwey wieczności, sercem y Duszą dążących, cztery tylko száćowne perły, z morzá Przeświętnego DOMU: Nayprzod WŁADYSŁAWA MYSZKOWSKIEGO WOIEWODĘ Krákowskiego, 1658. Grodeckigo, Dráhimskiego, Mośćickiego, Medyckiego STAROSTĘ; *cui parem vix sæcula ferent*, Ten iáko drugi Moyżesz ná ktorego wypadł ogłos *solve calceamenta tua*, żeby był BOGA doszedł, boso w Kápie w Wielkopiątkowe dni groby obchodząc, dla prętszego do BOGA pospiechu, dyscyplinámi, páńsko delikátne zaćinał ćiáło, mowiąc z Páwłem Swiętym *Castigo corpus meum, ne reprobus efficiar*, według Korneliuszá *ne reprober & ejciar à DEO caloq; excludar.* Nie trzebá było ostrego Chryzostomá Swiętego zážywáć incytámentu, *Delicatus es miles, si putas te sine pugna vincere, sine certamine triumphare, exere vires, fortiter dimica*, bo wiedźiał ten *S. P.* Jáśnie Wielmożny JmC Pan WOIEWODA Krákowski ZYGMUNT MYSZKOWSKI, iák drugi Sánktory, że nie ná Ceremonialnych ukłonach, Korona wieczney záwsze chwały, lecz gwałt sobie czyniącym náleży Niebo, *Regnum Cœlorū vim patitur, & violenti rapiunt illud* wiedźiał DOKTORA Narodow exhortę, *momentaneum hoc & leve tribulationis æternum gloriæ pondus operatur in nobis.* Wielká chwałá w Niebie, nieskończona, nie zkoncentrowána, żadnym stworzonym nieobięta rozumem, á ktoż Jey delikatnym dostánie żyćiem, upewnia GRZEGORZ Swięty: że nic

Corn: à Serm: de Mart: Tom: 3.

2. Cor: 4. v. 17.

z tego nie będźie, *ad magna præmia perveniri non poteſt, niſi per magnos labores.* Niedobyta Fortecą gorne Miáſto Jeruzálem Niebo, krwią ſię iedni zálewáli, inni krwáwym potem Swięći PANSCY dla doſtánia Jego, kiedy *lapidati ſunt, ſecti ſunt.* Już táki po Heretycku o PANU BOGU trzymá, ktory ręce opuśćiwſzy, wſzyſtek Cel ná záſługach, ſatysfakcyi, Męki niewinney JEZUSOWEY pokłádá, *ſi nihil operetur homo, ſatis eſt quod Chriſtus ſatisfecerit pro nobis*, dla tego proſtą mortyfikácyi, pobożnośći, y innych Cnot po rekompenſę puśćił ſię drogą, iák gdyby iego ślad widźiał ná Niebie ſługą Eliá-
3. Reg. 15. ſzá Proroká, *video veſtigium quaſi hominis*, ktorym ſię ubiegł o Niebo, *Sic currite ut comprehendatis.*

NIewſpominam *S. P.* Jáśnie Wielmożney JmCi Páni KONSTANCYI BEATY Burzeńskiey STAROCINY Brzeźnickiey, y Dobczyckiey, ZYGMUNTA MYSZKOWSKIEGO KASZTELANA Oświećimskiego CORY, Brátá Rodzonego PIOTRA BISKUPA Krákowskiego, ktorą *re & nomine Beata*, iáko promień od Słońcá, luſtr od dyámentu, iák wagá od złotá, ták Oná od kwitnących cnotámi Rodźicow, *ex eodem virtutis procreata nido*, z cnoty cnotá, frukt złoty od złotego Drzewá.

Floruit Ambroſiis, terra Beata roſis.

ZA wolą Rodźićielską idąc, Roku 1580. zá Mąż wydána, lubo ſercem *in diſſolubili vinculo*, z BOGIEM ták złączona, że *ad vitalitios nexus fatorum violentia* rozerwáłá. Słyſzeć było iáko Zákonną uczyniwſzy Profeſſyą w Kláſztorze od śiebie ufundowányym u Pánien Swiętey TERESY do Polſki Jey koſztem, wprowádzonych, one BERNARDA Swiętego powtárzáłá ſłowá, Konſtáncya przypomniey ſobie coś byłá, czym ieſteś, y czym będźieſz? z ktorego uważánia ták wielkie pobudki do zábiegánia około Korony wieczney miáłá, że

pochowáne u Swiętego MARCINA Ciáło w Krákowie do tąd nieskażone, Cudámi náwet słynie, iáko świadczy JOZEF Werbski KANONIK Chełmski, ktorego cytuie KASPAR Niesiecki Kronikarz Polski.

TRzećia z morzá Przeświętnego Domu Perłá nieoszácowány Kának (w BOGU nadźieia w Niebieskiey osadzony Koronie) *S. P.* Jáśnie Wielmożny JmC Pan FRANCISZEK GONZAGA MYSZKOWSKI KASZTELAN Socháczewski, potym KASZTELAN Bełzki, STAROSTA Korytnicki Jáśnie Wielmożnego FUNDATORA *Genitor carissimus*, ktorego státeczność w zbawiennych zámysłach trwalsza nád dyámentową, niewinności sumnienia Kándor przednieyszey zostáwał cerze, nád owę perłę, ktora dowćipna Jubilerow industrya názwáłá *gemmam septuaginta pulchritudinum*, Ogień miłośći BOSKIEY w Sercu wznięcony, dźielnieyszey ná zágrzánie oźiębłośći ludzkiey nád Etnę zostáwał gorącośći, słowem; *ei similem nec hypocrisis, nec simulatio fingere potest.* Wniść było do Páńskich Jego Pokoiow, ktore illuminowáłá pobożność, zdobiłá świątobliwość, Niebo drugie dla gęstych po śćianách, suffitách, Obrazow Swiętych Páńskich, z tą tylko rożnicą, że w Niebie BOG *per præsentiam*, w Domu Jego przez osobliwszą o honor y chwałę, gorliwość, zostáwáł. Ovid: 1. Meth.

JUż czás w szczegulnośći Twoie Jáśnie Wielmożny JOZEFIE GONZAGO MYSZKOWSKI ná *Mirowie* MARGRABIO Fundátorze tuteyszego mieyscá *tangere meritorum vestigia clara*, mam ná to pozwolenie S. Máxyma: *Lauda post vitam, illo potissimum tempore, merita extollas sanctitatis, quando nec laudantem adulatio, nec laudatum tenet elatio* zączynam *à Signo Sanctæ Crucis* ktory w Herbownym Kleynoćie widzę, Znák iest niepospolitey Miłośći BOSKIEY w tym Domu, Ktoremu Herb CHRYSTUSOW ná S. Max: Tomo 59.

Mundi Symb: Záſzcyt dány, iáko *Joannes ferrus Abbas* zeznáie; *Crux Divini pignus amoris*, przedtym śmierći zádátek Znák Krzyżowy, teraz Zywotá wiecznego otucha, *mortis olim, nunc theſſera vitæ*. Zgubnego Imienia, kto znakiem Krzyża nie ieſt piętnowany *hac ſemita Cæli* á iáko Auguſtyn S. *nemo poteſt tranſire mala hujus ſæculi niſi Cruce Chriſti portatus*. Dosyć iáwnie że *S. P.* Jáśnie Wielmożny FUNDAROR tuteyſzy Krzyżową drogą, ubiegał ſię do ſzczęśliwey wieczności, *ſic currite ut comprehendatis* gdy mu *in præmium virtutis* Niebá podkowę z krzyżem dały, dochodźić z tąd że wſzyſtkie zbawienne do náśladowánia ſlady, w naymnieyſzey niepoślakowáne zdrożnośći, torem cnoty y pobożnośći we wſzyſtkim idące, według Prowerbiáliſty Páńſkiego; *Viæ ejus viæ pulchræ & omnes ſemitæ ejus pacificæ*. Nábiegali ſię

Ibidem.

Sap: 5. dosyć owi ſzálency aż do zmordowánia *Laſſati ſumus in via iniquitatis & perditionis & ambulavimus vias difficiles*, Ale coż kiedy nie drogą krzyżową; *nullum ſit pratum, quod non pertranſeat luxuria noſtra*, dla tego przez cáłą nárzekáią wieczność że zbłądźili, *ergo erravimus S. P.* Jáśnie Wielmożnemu FUNDATOROWI bity gośćiniec do Niebá, bo go *via mandatorum, & ſemitis juſtitiæ* idącá utorowáłá Podkowá,

Clad: *Hicce tritam ſolea, vidit ad aſtra viam.*

TAk dálece że gdy mu *Divino ſemita greſſu claruit*, wypełnione zoſtáły Kośćielne Rytmy *hoc ſignum Crucis erit in Cælo*. Wiedząc *S. P.* Jáśnie Wielmożny JmC Pan JOZEF GONZAGA MYSZKOWSKI, KASZTELAN Sándomierski, *na Mirowie* MARGRABIA, że *unita virtus fortior alto de Sangvine* z Jáśnie Oświeconego XIĄZĄT CZARTORYISKICH DOMU, ktorego ſławá *gloriæ æternis* zápiſana *munimentis*, zwłaſzcza od KROLA WŁADYSŁAWA 1442. tymi ſłowy,

Paprocki. Fol: 644 *hi ſingulari affectione, & fidelitate erga Majeſtatem & inclitam Coronam Regni Poloniæ ſe exhibent & exercent*

Hele-

Helenę Konstáncyą *in Sociam vitæ* wźiąwszy, iák drugą Judyth, ktorą litera Boská sławi, *erat Judith in omnibus famosissima, nec erat qui loqueretur de ea verbum malum* w száfowániu Dobr y Skárbow ná chwáłę Boską Melánią, w zgodnych, mądrych, pobożnych przymiotách Ludomillę podobnym Jey Rodowitey *Pogoni* pędem, po Koronę wieczney dobiegał szczęśliwośći, Miam wszystkie *S. P.* Jáśnie Wielmożnego JmCi Paná Fundátorá JOZEFA GONZAGI MYSZKOWSKIEGO, długim nie wyrachowáne przećiągiem Cnoty, dosyć mi to powiedźieć, co niegdy ná Pogrzebie iednego Flechier BISKUP ogłośił *Quamcumq; partem vitæ Ejus attigero, virtus & pietas est,* ktorąkolwiek część żyćiá Jego ná wagę y uwagę wezmę, sámá cnotá y pobożność, nigdy w śmiertelnych nie zágrzebiona popiołách. Piástował rozbitego ná Drzewie Krzyżowym CHRYSTUSA gorliwemi ku niemu pałáiąc áffektámi; gdy mu do żywego śmiertelne doymowáły áffekcye, z tym umysłem, *Crux mihi dabit arma salutis.* Dáley widźieć było ognisto-rozżárzone miłośći ku Bogu płomienie, zátopione w Ránách Odkupićielá źrzenice, z sercá Thelogiczne Akty, Wiáry, Nádźiei, y Miłośći, ku BOGU wynikáiące, rezygnuiącą śię Przedwiecznym wyrokom Boskim wolą. Niewątpię o tym, że *jam morte sub ægra* Swiętemi opátrzonemu SAKRAMENTAMI J. WW. JmCi Pánu KASZTELANOWI przybył z pełnomocną Protekcyą JOZEF S. Opiekun CHRYSTUSOW, á PATRON Jego, stánął iáko Senátorowi z Senátorskiego SERGIUSZOW Rodu ROMUALD S. y inni, do ktorych gruntowną pokłádáiąc nádźieię, codźienne odpráwował modlitwy, czyni nam w tym dobrą otuchę, Uczony Carthagena *vere beatos eos quos Joseph dilexerit, quos sub suam protectionem susceperit*, á iednostaynie o Pátronach SS. *Joannes Cluniacensis* ná te Páwłá Swiętego słowá: *Sancti per Fidem vicerunt regna, obturaverunt ora leonum, extinxerunt impetum ignis* świádczy; *vicerunt*

Judith: Virg: 3. Geor: Carthag. Lib: 8. Hom: 14. Joan Clunia: Ser: de Deff.

 Regna

Regna scilicet Dæmonum, extinxerunt impetum ignis, scilicet Purgatorij. Z kąd wnośić mogę, że *S. P.* J. WW. JmC Pan JOZEF GONZAGA MYSZKOWSKI, *ná Mirowie* MARGRABIA, *via mandatorum & semitis justitiæ* idący, doſtąpił JUBILEUSZU *Annum gratiæ* oraz do zwyczayney tym áktom przyſtępuie Wáledykcyi.

NAyprzod do Ciebie z oſtátnią Waletą *& cum immortali voto*, Jáśnie Oświecony MCi XIĄZĘ PRYMASIE ADAMIE KOMOROWSKI, *LEGATE NATE* ARCY-BISKUPIE Gnieźnieńſki, OPACIE Tyniecki.

Fortunat. *Culmen Honorificum Patrum Pater Archisacerdos, Ecclesiæ fultor, Laus Regni Pater Ovantum.*

ZE nie zgruntowáne w pochwałách, perłowym płynące nurtem ná cáły Swiát Herbowne trzy Rzeki nád ktoremi śię DUCH BOSKI unośił, *ferebatur Spiritus super aquas*, o Miſtyczną przy funebrálnym ákćie opokę obite,

1. Cor. 10. *Petra autem erat Christus*, Głos ſwoy do BOGA wydáć miáły, *Elevaverunt flumina vocem suam*, áżeby *S. P.* Jáśnie WW. JmC Pan KASZTELAN *Consanguinitate propinquus, hauriens aquas de fontibus Salvatoris*, ná pożądánym ſzczęśliwośći ſtánął porćie. Lecz y w odległośći mieyſcá odbierá złotych *Rzek* Twoich ſpławy, ktoremi by *ad promontorium bonæ ſpei* dobił. Prośił oſychájący z prágnienia Ewángeliczny Bogácz o kroplę

Lucæ. 16. ná język wody, *Pater Abraham mitte Lazarum ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret lingvam meam.* Obfićiey niżeli Egiptu Nil, *ſeptem Oſtys* zpływáią, przy bez krwáwych offiárach, *fontes aquarum viventium* S. P. Jáśnie Wielmożnemu W. JmCi Pánu KASZTELANOWI drożſze nád złoty likwor, ſłodſze nád Tokáie wody, od Owidyuſzá widźiáne.

Ovid. *Flumina iam lactis, jam flumina nectaris ibant.*

Auſonius. bo z Niebá wytryskáiące *rivos è ſidere ducunt*, bo od ſame-

samego CHRYSTUSA Jemu przyobiecáne, *aquam quam Ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam.* Niech się iáko chce szczyći Indya z Gángesem, Lydya z Páktolem, że do nich zámiást wod krzyształowych. złotemi zpływáią piáskámi, od trzech rzecznego Kleynotu *Korczáká*, ktory z wiekopomnych Xiążąt SŁAWINSKICH *exordia ducit*, niedosyć że *fluit fides pietas, candorq; perennis* dla S. P. Jáśnie Wielmożnego FUNDATORA Tuteyszego złotą szczęśliwośći wieczney przypływa flotą. Joan. 13 Paprocki fol: 533.

Munera Sancta tulit, trans has ea vexit per undas

Dźiękuiec zá tę zprowádzoną z Niebá inundácyą oraz że *aquam hausit fluvium coronat*, życząc;

Quot Cæli stellas numerant, quot flumina guttas
Proficiente gradu, tot numerato dies.

ZNá się do powinnych Tobie dźiękczynnośći Jáśnie Oświecony MCi XIĄZĘ STANISŁAWIE CZARTORYSKI Łowczy Koronny, Starosto Rádoszycki, w heroiczne od natury przyozdobiony przymioty, *Styrpe genus clarum, Cælo affinis origo*, żeś ná tey S. Puszczy duchowne odpráwuiąc Łowy, *aureis Fortunæ Cassibus, de laqueo venantium animam* wyratował. Pytał się ieden poluiący po dźikich knieiách Pustelniká Macędoniusza, coby w ták niedostępney gęstwinie czynił, odpowiedźiał; *tu venaris feras, ego venor Deum.* Theodretus in vita Ejus. Záprawdę niepochybny dźiś stał się połow, ná ktorego ugonienie Jáśnie Oświecony XIĄZE ŁOWCZY Koronny, ták wiele ná tę Pustynią *venatores animarum* od BOGA ná podobnąż funkcyą obranych zprowadźiłeś; *Eccce ego mittam eis multos venatores, & venabuntur* ktorzy *similem capreæ hinnuloq; cervorum* zoczywszy, ták dobrze *orationibus jaculatorijs*, ugodźili, że iáko nigdy Jzaákowi Jerem: 16.

 Stáro-

Gen: 17. Stározákonnemu Jákob Syn iego, *Gen: 27.* ták oni Oycu Przedwiecznemu, *incruentam victimam de venatione sua* ofiáruiąc, przywiley nieprzeliczonych łask dla *S. P.* Jáśnie Wielmożnego JmCi Páná KASZTELANA
Cornel: à Lap: in Cap: 25. Exod: odebráli. Przyiecháwszy do Xiążęciá Sabaudyi Amádeusza Posłowie, o czym Korneliusz à Lap: po kilkudniowym czáśie proszą wyiechać ná łowy, ten pokázáwszy gromádny tłum ubostwá, rzecze; *hi sunt canes mei quibus æternam gloriam venaturum spero*, Jest y to dniá dźiśieyszego myślistwo, ledwie nie *cassibus venatorijs* okryte ktore do *S. P.* Jáśnie Wielmożnego JOZEFA iáko w Egypćie do Pátryárchy, *alimenta petens* pod czas Kárystyi, po wspomożenie przychodząc, annoną w wszelkich potrzebách uprowidowáne zostáwáło. Dźiś
Vincen: Belluac: ná tę Puszczą ogłosem Wincentego Belluácyńskiego powábione *beneficia quæ à Defunctis accepimus nos monere debent, ut pro eis oremus*, o to się náygoręcey z Pánem BOGIEM umáwia, co LEO S. Pápież powiedźiał, *Largitor temporalium, hæres efficitur æternorum.* Dźiękuieć Jáśnie Oświecony MCi XIĄZĘ ŁOWCZY Koronny szkodliwą Oyczyźnie płoszący dźiczyznę, zá wszelkie *pro hac funeris pompa* podięte fatygi, zá choyne w ták licznych Offiárách BOSKICH dla zbawienia duszy expensa, z tą ápprekácyą.

Te favor astrorum, te gratia cuncta sequatur.

ODdáie y Tobie ostátnie wale, *Prime ex Honorata Fratrum Triade* Jáśnie Wielmożny MCi Pánie KAROLU z WIELOPOLSKICH MARGRABIO *ná Mirowie* GONZAGO MYSZKOWSKI KONIUSZY Koronny, GENERALE Máło-Polski, STAROSTO Krákowski, *S. P.* Jáśnie Wielmoznego KASZTELANA Sandomierskiego, *Sangvinis, virtutis, & Nominis Hæres* w ktorym, że *in capessendis rebus arduis magnitudo mentis in promovenda Religionis gloria auctus*
Pompeij Fol: 217. *splendor, in rimandis Reipublicæ negotiorum viis. per-*

vesti-

vestigandisq́, quam amplissimis mira sagacitas, in gerendis acre consilium, od BOGA konferowáne masz te przymioty, *ad ulteriorem auxesim* z nieustánną Jáśnie Wielmożny *S. P.* KASZTELAN oświádcza się bydź przed Májestátem Jego apprekácyą.

Summe DEUS servato Domum, servato Nepotes
Sint Patriæ Splendor, Sacrarijq́, Decus,
Ad metam quorum Sonipes, cursurus honoris.
Pro signo Tauri connumeretur Idem.

ZEgná y Ciebie Jáśnie Wielmożny MCi Pánie JANIE WIELOPOLSKI, WOIEWODO Sándomierski, STAROSTO Lánckoroński oraz winszuie *Palatinos fasces*, przy ktorych

Jeżeli JAN *ná BOSKIM, ślicznie iáśniał Froncie,*
JAN *świetsz* WIELOPLSKI, *w Polskim Horyzoncie.* Joan: Tarło Palat: Sand: deff: *1750.*
JAN *przed Tobą zostáwał, radą Senátowi,*
JAN *w tákt padłeś do pary, Zmárłemu* JANOWI.

Oraz ná wiekopomny memoryáł to *S. P.* Jáśnie Wielmożny JmC Pan KASZTELAN Sándomierski, ná Kámiennym grobowcu rysuie wotum, ktore *nec livor invidiæ, nec edax rerum tempus, nec caries corrumpet sæculorum.*

Dij Tibi dent annos à Te nam cætera sumes Ovid: Elog: 1.
Sint modo virtuti, tempora longa tuæ.

POwinną áffektu wypłáca Tobie konteſtácyą, śmierći wypłáćiwszy obowiązek Jáśnie Wielmożny MCi Pánie HIERONIMIE WIELOPOLSKI, CZESNIKU Koronny, GENERALE Woysk Koronnych Jego KROLEWSKIEY MCi, STAROSTO Zárnowiecki, *Complementum Triadis fraternæ perfectissimum*, ktoremu że *nil ultra laudibus addi* Claud: Epit: Pal:

judicioq; potest, Swiętey Pámięći Jáśnie Wielmożny KASZTELAN *ad augendum fastigium decorum* życzy.

Ovid: Eleg. 6. *Casurum nullo tempore nomen habe.*

PO dobnąż y Wam oddáie walętę *Lechici duo Sidera Poli* Jáśnie Wielmożni WOIEWODZICOWIE BRACŁAWSCY, *Speciali, sangvinis* DOMOWI Jego *devincti nexu* ktorych lubo głośne Imienia Echo.

Tuba sonat triplex universus ut audiat Orbis
Fordanum famam.

JEdnak do tego Swiętey Pámięći *JASNIE WIELMOZNY* JmC Pan KASZTELAN Sándomierski, *cum hac officiosa* proteſtuie ſię *apprecatione*:

Vivite DEO, Ecclesiæ, Patriæ, Populoq;, Sibiq;
Gloria sit STEPHANO, laus colat Orbis ADAM.

PArticularne *cum EUCHARISTICO, Cultu* oddáie dźięki Tobie Wielmożny Nayprzewielebnieyſzy MCi Xięże TEODORZE KARSKI, OPACIE Swiętokrzyski, ktorego *pro norma virtutis acquirendæque perfectionis grex Religiosus habet*. Odebrał od Ciebie przy bezkrwáwney Offierze Swiętey Pámięći Jáśnie Wielmożny KASZTELAN, ile od TEODORA, *donum DEI, relationis gratia, abundantissima quo ad utrumq; hominem* życzy prze ze mnie *DEI Dona*, żeby Rodowity Twoy *Iástrzębiec*, w áffektách BOSKICH y Ludzkich unoſzony wſzelkie *in prædam* odbierał ſzczęśliwośći.

GEnerálnie dźiękuie wſzyſtkim zá łaskáwą Kompaſſyonálny wyrażáiącą áffekt, ná Akt funebrálny prezencyą, żegná krwią y áffektem ſobie z połonych, ktorych

ktorych zácność Rodowitośći w iednę związáła ligę, *Mitrata Tyarata Lechiæ Coronamenta*, w SENATORSKICH Krzesłach, w Ziemskich Dygnitárstwách, pierwszemi ozdobiony Godnosciami, CZARTORYISCY, WISNIOWIECCY, KOMOROWSCY, WIELOPOLSCY, JORDANOWIE, PONIATOWSCY, HUMIECCY, SARBIEJOWSCY, BIEDZINSCY, TOMICCY, OGIENSCY, BRONICCY, PRZYŁĘCCY, BRANICCY, MAKOWIECCY, ZBOROWSCY, BURZYNSCY, OPALENSCY, KONIECPOLSCY, ZEBRZYDOWSCY, KOSSOWIE, SIENNICCY, DRZEWICCY, &c. Ktorych *præclara in Polo Sarmatico præconia, nec calamus nec lingva capit*, dosyć ná domowych *JASNIE OSWIECONEGO* Domu splendorách, tępieie źrzenicá, gdy te iáśnieią dźiełá, wszystkich *ad calculum revocare magna culmina Domus*, niepochybny *processus in infinitum*, to krotkiemi ogłośić słowy, co słáwá, co Tomy Historyczne co wieki sáme zápisáły, y nieustánna pámięć, Oyczyzny głośi, życzy wam *elingvi voce* Jáśnie Wielmożny KASZTELAN.

Posteritas Annosa legat, vos voce sonora.
Famaq; perpetuum, proclamet Nomen in ævum.

CZyni wzáiemne dźięki Wam Przeświętne Przewielebne, Wielebne Duchowienstwo *propijs ad aras suspirijs* osobliwie Wam, *mortui mundo homines, jejunantes acsi extra statum & indigentiam* Casim: Wier: S. ńro 14

 viatoris

viatoris viventes, mentibus immixti Cælo, perpetuam viventes exthasim, Divi Sylvicolæ, zgromadzenia tuteyszego Zákonni *Eremicolæ*. Powiedźiał DUCH
Prov: 12. Przenayświętszy *Non contristabit justum quid quid acciderit ei*. Ja iednák mowię; że osobliwszym sposobem, biie żal iák młotem w sercá Wászę, z Smierći Jáśnie Wielmożnego FUNDATORA ten wydáiący odgłos, *Ad Altare DEI mementote mei* Ktożby o Tobie zápomniał *S. P.* Jáśnie Wielmożny MCi Pánie KASZTELANIE Sándomierski? Ktoremu y teraz iednostaynym Sercem y głosem, wiecznego z BOGIEM życzemy Ziednoczenia.